

Főoldal > ... > [Jogi Lépések Indítása](#) > [Közvetítés \(mediáció\)](#) > [Közvetítés Az Unió Tagállamokban](#) > Greece

Közvetítés az uniós tagállamokban

Tartalomszolgáltató:

Görögország

Görögország

Bírósági eljárás helyett közvetítés útján is rendezheti a jogvitáit. A közvetítés az alternatív vitarendezés (ADR) egyik formája, amely során közvetítő segít a feleknek abban, hogy megállapodásra jussanak. A görög kormány és az igazságszolgáltatási rendszerben dolgozó jogászok elismerik a közvetítés előnyeit.

Kihez kell fordulni?

Görögországban a következő szervek nyújtanak közvetítési szolgáltatásokat:

- A 2008/52/EK irányelvet átültető 4640/2019. törvény ([Kormányzati Közlöny, I. sorozat 190. sz., 2019](#)) szerint a közvetítőknek a következőknek kell megfelelniük: a) felsőfokú végzettséggel vagy valamely nemzetközi szinten elismert intézmény azzal egyenértékű oklevelével kell rendelkezniük; b) el kell végezniük a Központi Közvetítési Testület által elismert valamely közvetítői képzést nyújtó szervezet képzését, vagy akkreditált diplomával kell rendelkezniük egy másik uniós tagállamból; és c) rendelkezniük kell a Központi Közvetítési Testület akkreditációjával, és szerepelniük kell a közvetítői jegyzékben. A közvetítés területén szerzett doktori fokozattal vagy annak megfelelő külföldi diplomával rendelkező személyeknek az akkreditáláshoz nem kell elvégezniük a közvetítői képzést nyújtó szervezetek továbbképzését, hanem azonnal részt vehetnek az akkreditációs vizsgán. Az állami, önkormányzati vagy bírósági tisztségviselők, a közjogi jogi személyek és intézmények munkavállalói, valamint a bírósági végrehajtók és a hivatalos személyek nem gyakorolhatják a közvetítői foglalkozást. A hivatalos személyek és a közjogi jogi személyek munkavállalói kizárólag a munkájukkal összefüggésben és annak érdekében járhatnak el akkreditált közvetítőként.
- A közvetítőjelöltek évente legalább kétszer vizsgáznak a Központi Közvetítési Testület által kijelölt vizsgabizottság előtt. A vizsgák szóbeli és írásbeli teszteket, valamint szimulációs gyakorlatokon alapuló értékelést foglalnak magukban.
- A vizsgabizottság határozza meg, hogy hol, mikor és hogyan kerül sor a vizsgákra. Döntését közli az engedélyezett képzésszolgáltatókkal, és az Igazságügyi Minisztérium weboldalán legalább 30 nappal előre közzéteszi.
- A Központi Közvetítési Testület elektronikus formában hozza létre és vezeti a közvetítői jegyzékeket, amelyek elérhetők az Igazságügyi Minisztérium weboldalán; a következők tartoznak ide: a) az általános közvetítői jegyzék, amely szigorúan betűrendben sorolja fel az ország akkreditált közvetítőit; és b) a speciális közvetítői jegyzék, amely az elsőfokú bíróságok körzetei szerint sorolja fel az akkreditált közvetítőket.
- A Központi Közvetítési Testület a vizsgákat követően akkreditálja és bejegyzi a közvetítőket a közvetítői jegyzékekbe. Azok a közvetítők, akik már akkreditáltak voltak a 4640/2019. törvény hatálybalépésekor, továbbra is megőrzik az akkreditációjukat.
- A Munkaügyi, Szociális Biztonsági és Jóléti Minisztérium által nyújtott állami szolgáltatás lehetővé teszi, hogy a munkavállalók hivatalos meghallgatást kérjenek a munkaügyi vitákban. Az eljárást a Munkaügyi Felügyelőség (*Epitheorisi Ergasias*) folytatja le. Egy szakosított felügyelő kitzúzi a meghallgatás időpontját, amelyen a munkáltató kifejtheti az álláspontját. Ez a meghallgatás független a bírósági eljárásoktól.

- A fogyasztóvédelmi ombudsman (*Sinigoros tou Katanaloti*) a Regionális Fejlesztési és Versenyképességi Minisztérium alatt működő független hatóság. Az ombudsman a fogyasztói jogviták megegyezésen alapuló rendezésével foglalkozó, nem bírói szerv, és egyben a kormány mellett működő tanácsadó intézmény is, amely a hatáskörébe tartozó problémák megoldásával foglalkozik. Az ombudsman ezenkívül felügyeli a helyi önkormányzatok (*Nomarchiakes Aftodioikiseis*) **békés vitarendezési testületeit** (*Epitropes Filikou Diakanonismou*), amelyek akkor járhatnak el, ha nincs folyamatban párhuzamos bírósági eljárás.

Mely területen megengedett és/vagy a leggyakoribb a közvetítés igénybevétele?

A közvetítői eljárás folyamatban lévő vagy jövőbeli, belföldi vagy határokon átnyúló polgári és kereskedelmi jogviták esetében alkalmazható, feltéve, hogy az érintett felek az anyagi jogi rendelkezések szerint jogosultak a jogvita tárgyának rendezésére.

Ezenkívül a következő magánjogi jogviták esetében kötelező közvetítői eljárást alkalmazni, melynek hiányában nem kerül sor a kereset elbírálására:

- a) az emeletek vagy lakások tulajdonosai között az emelet tulajdoni viszonyaiból eredő jogviták; az egyszerű és az összetett közös tulajdonnal kapcsolatos jogviták; az emeletek és a közös tulajdon kezelői, illetve az emeletek, a lakások és a közös tulajdonban lévő ingatlanok tulajdonosai közötti jogviták; valamint a polgári törvénykönyv 1003-1031. cikke által szabályozott jogviták;
- b) a gépjárműveket érő károk miatt keletkező kártérítési igényekkel kapcsolatos jogviták a kártérítés kedvezményezettjei vagy azok jogutódai és a kártérítésre kötelezettek vagy azok jogutódai között, valamint a gépjármű-biztosítási szerződés alapján benyújtott kárigénnyel kapcsolatos jogviták a biztosítótársaságok és szerződő feleik vagy azok jogutódai között, kivéve, ha a káresemény halált vagy testi sérülést okozott;
- c) a polgári perrendtartás 22A. cikke szerinti díjakkal kapcsolatos jogviták;
- d) családjogi jogviták, kivéve a polgári perrendtartás 592. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában foglaltakat;
- e) a betegek vagy azok hozzátartozói által orvosokkal szemben érvényesített, az orvosi tevékenység végzése során keletkező kártérítési igényekkel kapcsolatos jogviták;
- f) a védjegyek, a szabadalmak vagy a formatervezési minták megsértéséből eredő jogviták;
- g) a tőzsdei szerződésekkel kapcsolatos jogviták.
 - a munkajog területén, valamint a fogyasztói jogviták rendezése során, a fentieknek megfelelően;
 - a kapcsolati erőszak áldozataival kapcsolatos ügyekben (3500/2006. törvény);
 - a 3094/2010. törvényben rögzített egyes bűncselekmények esetében.

Vannak-e sajátos szabályok ezen a téren?

- A 4640/2019. törvényben foglalt jogvitákkal kapcsolatban az alábbi esetekben megengedett a közvetítés alkalmazása:

1. ha a felek a jogvita felmerülése után beleegyeznek a közvetítői eljárás alkalmazásába;
2. ha a feleket felhívják a közvetítői eljárás alkalmazására, és ahhoz hozzájárulnak;
3. ha a közvetítői eljárás alkalmazását egy másik tagállam igazságügyi hatósága rendeli el, és az nem sérti az erkölcsöt vagy a közrendet;
4. ha a közvetítői eljárás alkalmazását jogszabály írja elő;
5. ha a felek közötti írásbeli megállapodásban a közvetítésről szóló rendelkezés szerepel.

- Ha a bíróság előtt olyan magánjogi jogvita van folyamatban, amelyben közvetítés alkalmazható, a bíróság – szabad belátása szerint, megfelelően mérlegelve az ügy összes körülményét – az eljárás bármely szakaszában felhívhatja a feleket arra, hogy a jogvita elintézéséhez vegyék igénybe a közvetítői eljárást. Ha a felek ebbe beleegyeznek, az erről szóló írásbeli megállapodást rögzíteni kell a bírósági jegyzőkönyvben. Ebben az esetben a

bíróság köteles elhalasztani az ügy tárgyalását, és köteles azt legalább három és legkésőbb hat hónappal későbbi időpontra kitűzni, nem számítva az ítélezési szüneteket. A közvetítés igénybevételének egyéb esetei is ezzel a következménnyel járnak, ha az ügy tárgyalása folyamatban van. Ha a felek vagy az egyik fél képviselőn keresztül jelenik meg a bíróság előtt, a képviselő meghatalmazása a jogvita közvetítői eljárásra utalásával kapcsolatos megállapodásra is kiterjed.

- Ha egy magánjogi jogvitát közvetítői eljárásra utalnak, az nem képezi akadályát annak, hogy az adott jogvitában a polgári perrendtartás rendelkezéseinek megfelelően ideiglenes intézkedést alkalmazzanak. Az ideiglenes intézkedést elrendelő bíró a polgári perrendtartás 693. cikkének (1) bekezdése szerint legalább három hónapos határidőt tűzhet az alapügyben történő keresetindításra.

- Az elsőfokú bíróság ügyésze (*Eisangeleas Protodikon*) az 1756/1988. törvény (Kormányzati Közlöny, I. sorozat, 35. szám, 1988) 25. cikkének (4) bekezdése szerint a feladatkörével összefüggésben jogosult arra, hogy javasolja a feleknek a közvetítői eljárás igénybevételét, ha arra lehetőség van.

- A felek közvetítői eljárás igénybevételéről szóló megállapodására az anyagi szerződési jog rendelkezései irányadók, és a megállapodásban meg kell határozni a szóban forgó eljárás tárgyát.

- A felek a jogi képviselőikkel együtt vesznek részt a közvetítői eljáráson, kivéve a fogyasztói és a kisebb jogvitákat, amelyek esetében megengedett a felek személyes megjelenése. Szükség esetén - a felek és a közvetítő hozzájárulásával - harmadik személyek is részt vehetnek az eljárásban.

- A közvetítőt a felek vagy az összes fél - köztük a közvetítői központok - által együttesen kiválasztott harmadik személy jelöli ki. Egy közvetítő jár el, kivéve, ha a felek írásban megállapodnak arról, hogy egynél több közvetítő járjon el.

- A közvetítés időpontját, helyét és az eljárás egyéb részleteit a közvetítő a felekkel egyeztetve állapítja meg. Ha nincs lehetőség arra, hogy mindkét fél és a közvetítő fizikailag megjelenjen ugyanazon a helyen és ugyanabban az időpontban, a közvetítés telekonferencia útján is lefolytatható valamely számítógépes vagy egyéb telekonferencia-rendszer segítségével, amelyhez a jogvitában szereplő felek hozzáférnek.

- Feladataik teljesítése során a közvetítők minden féllel kommunikálhatnak, és mindegyikkkel találkozhatnak, akár külön-külön, akár együttesen is. A közvetítő az egyik féllel tartott találkozón megszerzett információt csak az adott információt közlő fél hozzájárulásával adhatja tovább a másik félnek.

- A közvetítői eljárás főszabály szerint bizalmas, nem készül róla jegyzőkönyv, és olyan módon kell lefolytatni, hogy ne sérüljön annak bizalmas jellege, kivéve, ha a felek ettől eltérően állapodnak meg. Az eljárás megkezdése előtt minden érintett fél köteles írásban vállalni, hogy a közvetítői eljárást bizalmasan kezeli. Ez a kötelezettség az eljárásban részt vevő harmadik személyekre is vonatkozik. Ha szeretnék, a felek írásban vállalhatják, hogy a közvetítés során esetleg létrejövő megállapodásuk tartalmát bizalmasan kezelik, kivéve, ha a megállapodás végrehajtásához szükséges annak a 8. cikk (4) bekezdése szerinti bejelentése, illetve ha arra közrendi okból van szükség.

- Ha a jogvitát bíróság vagy választottbíróság elé viszik, a közvetítő, a felek, a felek jogi képviselői és a közvetítői eljárásban bármilyen módon részt vevő személyek nem hallgathatók meg tanúként, és az említett személyek nem közölhetnek olyan információt, amely a közvetítői eljárásból ered vagy azzal kapcsolatos, azaz nem hivatkozhatnak a felek megbeszéléseire, nyilatkozataira és javaslataira, valamint a közvetítő véleményére, kivéve, ha az közrendi okból, elsősorban a kiskorúak védelmének biztosítása, illetve valamely személy testi épségét vagy mentális egészségét fenyegető veszélyek elkerülése érdekében szükséges.

- Feladataik teljesítése során a közvetítők kizárólag a szándékos kötelességszegésért tartoznak polgári jogi felelősséggel.

Az alternatív vitarendezés (ADR) gyakorlati alkalmazása

A választottbíráskodás az egyetlen alternatív vitarendezési mechanizmus, amely Görögországban működőképesnek tekinthető:

A görög csódtörvény 99. és köv. cikkei szerint valamely természetes vagy jogi személy által a csódbírósághoz

(*ptocheftiko dikastirio*) benyújtott kérelemre közvetítő jelölhető ki a békéltetési eljárás érdekében.

A csődbíróság értékeli a kérelem indokoltságát, és a szakértők jegyzékéből közvetítőt jelölhet ki. A közvetítőnek az a feladata, hogy az adós vállalkozásának megmentése érdekében minden megfelelő eszközt felhasználjon ahhoz, hogy megállapodás szülessen az adós és a hitelezők (jogszabályban meghatározott) többsége között.

A közvetítő az adós gazdasági tevékenységére vonatkozó minden olyan információt lekérhet a hitel- és a pénzügyintézetektől, amely hozzájárulhat a közvetítői eljárás sikerességéhez.

Ha nem sikerül megállapodást kötni, a közvetítő haladéktalanul értesíti a bíróság elnökét, aki eljárást kezdeményez a csődbíróság előtt. A közvetítő feladata itt ér véget.

Tájékoztatás és képzés

A közvetítés megvalósításával kapcsolatos problémák kezeléséért a Központi Közvetítési Testület felel.

A Központi Közvetítési Testület saját belátása szerint alegységeket hozhat létre a 4640/2019. törvény alkalmazásából eredő problémák gyors kivizsgálása és megoldása érdekében. A fent említett alegységek a Központi Közvetítési Testület tagjaiból állnak, és a tagok egynél több alegységben is részt vehetnek. Ezeket az alegységeket a Központi Közvetítési Testület kifejezetten felhatalmazza arra, hogy véglegesen lezárják az általuk elvállalt ügyeket, kivéve, ha a 4640/2019. törvény kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a Központi Közvetítési Testület teljes ülése felel azok végleges lezárásáért.

A Központi Közvetítési Testület minden esetben négy alegységből áll, amelyek megbízatása két évre szól, és amelyek a következő feladatokkal rendelkeznek:

1. a közvetítők jegyzékével foglalkozó testület felel a közvetítők jegyzékének vezetéséért, az általa vezetett jegyzékekkel kapcsolatos ügyekért és a kapcsolódó aktusok kiadásáért, valamint az éves tevékenységi jelentések összegyűjtéséért;
2. az etikai és fegyelmi ellenőrző testület felel a 4640/2019. törvényből eredő kötelezettségek közvetítőikkel történő betartatásáért, a fegyelmi jog alkalmazásáért és a fegyelmi szankciók kiszabásáért;
3. a képzésszolgáltatók ellenőrzésével foglalkozó testület felel a közvetítők képzési intézményeivel kapcsolatos ügyekért;
4. a vizsgabizottság felel az írásbeli és a szóbeli vizsgák lebonyolításáért, valamint az akkreditáció megszerzése érdekében a vizsgákon részt vevő közvetítők értékeléséért.

A Központi Közvetítési Testület indokolással ellátott külön határozatát követően megadott engedély alapján működő közvetítői képzést szolgáltató szervezet („Szolgáltató”):

A Központi Közvetítési Testület indokolással ellátott külön határozatát követően megadott engedély alapján működő közvetítői képzést szolgáltató szervezet („Szolgáltató”):

A. A magánjog hatálya alá tartozó jogi személy, melynek létrehozására a következők jogosultak:

1. egy ügyvédi kamara önállóan vagy több ügyvédi kamara közösen;
2. egy vagy több ügyvédi kamara tudományos, oktatási vagy szakmai szervezetekkel, illetve kamarákkal együttműködésben.

Az a) és a b) esetben lehetőség van együttműködni olyan jó hírnevű, nemzetközileg elismert külföldi képzésszolgáltatókkal, amelyek tapasztaltak a közvetítői képzések terén, valamint általánosabban a vitarendezés alternatív módszerei, illetve a közvetítés lefolytatása terén.

B. Valamely felsőoktatási intézménynek az oktatással és az egész életen át tartó tanulással foglalkozó központja (KEDIVIM), amely megfelelő tantervvel rendelkezik, és amelynek működését kizárólag a felsőoktatási intézmények működésére vonatkozó hatályos rendelkezések szabályozzák, feltéve, hogy a központ a 4640/2019. törvény valamennyi feltételének megfelel a közvetítés tárgyát oktató személyek képesítése, valamint az oktatók és a hallgatók minimális száma tekintetében.

C. Olyan természetes személy, illetve a hatályos görög jogszabályok vagy valamely tagállam joga szerint létrejött olyan jogi személy, akinek/amelynek az elsődleges célja a közvetítésre és a vitarendezés egyéb

alternatív módjaira vonatkozó képzés nyújtása.

Milyen költségekkel jár a közvetítés?

1. A közvetítő díjazását a közvetítő és a felek szabadon állapítják meg a közöttük létrejött írásbeli megállapodásban.
2. Írásbeli megállapodás hiányában a közvetítő díjazását a következők szerint kell megállapítani: a) a kötelező közvetítés eseteiben a közvetítést kezdeményező fél a kötelező első találkozóért előre megfizet a közvetítőnek 50,00 eurót. Ezt az összeget a felek egyenlő arányban viselik. Ha a jogvita bíróság elé kerül, azt a felet, aki a jogszerű idézés ellenére nem jelent meg a közvetítői eljáráson, vagy nem fizette meg a közvetítőnek a kötelező első meghallgatásért járó díjat, a polgári perrendtartás 176. és köv. cikkei alapján utasítják arra, hogy teljeskörűen fizesse meg a közvetítést kezdeményező fél által a kötelező első találkozóért kifizetett összeget. Ez az összeg a tárgyalás kimenetelétől függetlenül bírósági eljárási költségnek minősül; b) a kötelező első meghallgatást követően a közvetítés minden órája után 80,00 euró minimumdíjat kell megfizetni, amelyet a felek egyenlő arányban viselnek. A közvetítő köteles teljeskörűen tájékoztatni a feleket a díjairól.

Végrehajtható-e a közvetítés eredményeként létrejött megállapodás?

A közvetítést követően a közvetítő, a felek és a felek képviselői aláírják a közvetítésről készült jegyzőkönyvet. Ha a közvetítés eredménytelen, a közvetítésről készült jegyzőkönyvet a közvetítő egyedül is aláírhatja. A megállapodásról készült jegyzőkönyvet bármelyik fél bármikor benyújthatja azon hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság hivatalához, amely előtt az ügy folyamatban van, vagy amely előtt eljárást fognak indítani. A közvetítésről készült jegyzőkönyv bírósághoz történő benyújtása után ugyanazon jogvita tárgyában a bíróság nem fogadhat be keresetet, amennyiben annak tárgya a felek közötti megállapodás hatálya alá tartozik, ha pedig tárgyalás van folyamatban, azt meg kell szüntetni.

Az illetékes bíróság hivatalához történő benyújtását követően a közvetítésről készült jegyzőkönyv a polgári perrendtartás 904. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint végrehajtható okiratnak minősül, feltéve, hogy a megállapodás végrehajtás tárgyát képezheti. Az illetékes bíróság bírálja vagy elnöke díjmentesen kiállítja a hivatalos másolatot.

Ha a közvetítésről készült jegyzőkönyvben foglalt megállapodás olyan jogi aktusokra vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaz, amelyekhez a jogszabályok közjegyzői okiratot írnak elő, akkor ennek megfelelően közjegyzői okiraatra van szükség. Ebben az esetben az említett közjegyzői okiratok elkészítésére és másolataira vonatkozó előírások alkalmazandók.

Az illetékes bírósághoz történő benyújtását követően a közvetítésről készült jegyzőkönyv a polgári perrendtartás 293. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint hivatalos dokumentumként felhasználható a jelzáloghitelek bejegyzéséhez vagy törléséhez.

A közvetítő által a feleknek elküldött, a kötelező első meghallgatás megtartásáról szóló írásbeli értesítés vagy az 5. cikk szerinti közvetítői eljárás önkéntes igénybevételeire vonatkozó megállapodás a közvetítői eljárás időtartamára felfüggeszti a követelésekre és a jogokra vonatkozó elévülési időt – ha a szóban forgó időszakok az anyagi jogi rendelkezéseknek megfelelően már elkezdődtek –, valamint a polgári perrendtartás 237. és 238. cikkében megállapított eljárási határidőket is.

A polgári törvénykönyv 261., 262. és 263. cikkében szereplő rendelkezések sérelme nélkül a követelésekre és a jogokra vonatkozó felfüggesztett anyagi jogi elévülési idő a megállapodásra tett sikertelen kísérlet jegyzőkönyvbe foglalását követő napon, az egyik fél közvetítői eljárástól történő visszalépéséről szóló nyilatkozatának a másik fél és a közvetítő részére történő kézbesítését követő napon, illetve a közvetítői eljárás bármilyen módon történő lezárását vagy megszüntetését követő napon újratekintendő.

Kapcsolódó linkek

[Athéni Ügyvédi Kamara](#)

[Munkaügyi és Szociális Minisztérium](#)

A fogyasztóvédelemmel foglalkozó ombudsman

Igazságügyi Minisztérium

Görög Közvetítési és Választottbírói Központ

■ Last update: 12/03/2024

E lap nemzeti nyelvű változatát az adott tagállam tartja fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Az Európai Bizottság nem vállal semmifajta felelősséget az e dokumentumban szereplő vagy abban hivatkozott információk vagy adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.